Art, Culture & Media Quarterly

2026/ Vol. 1/ No. 2/ PP 85-105

https://doi.org/10.22034/acmj.2026.599487.1021

Research Paper

A comparative analysis of the relationship between the artist character and the socio-cultural context in an Iranian and an American film

Mohammadreza Gharghani

Master's graduate in Social Communication Sciences from the University of Tehran, Tehran, Iran: mohammadreza.gharghani@gmail.com

Azam Ravadrad

Professor, Department of Social Communication Sciences, University of Tehran, Tehran, Iran (Corresponding Author): ravadrad@ut.ac.ir

Received: 2026/09/03

Accepted: 2026/09/26

Abstract

Cinema and feature films have always been regarded as tools for narrative expression. Numerous films have been produced that address art and the artistic way of life. This study seeks to examine two films—*Santouri*, directed by Dariush Mehrjuei in Iran, and *A Star Is Born*, directed by Bradley Cooper in Hollywood—using Greimas's narrative analysis method and Stuart Hall's theory of representation. Both films are, in different ways, concerned with the issue of the artist and the artist's lived experience in society. Cinema represents various social themes, and the director and author of the work articulate their perspectives on different issues within the film and present them to audiences and consumers. The aim of this research is to understand the nature of the author's viewpoint and the manner in which they represent the artist as a subject. The findings show that the artist in Iran in the 2010s (the 1390s in the Iranian calendar) is represented as grappling with diverse challenges rooted in tradition, which are considered major obstacles in the artist's path. By contrast, the representation in *A Star Is Born* depicts a kind of commercial aesthetic outlook within the capitalist system and its music industry—an outlook in which not only the artist's art matters, but also possessing facial attractiveness and a well-proportioned body is essential for professional artistic advancement.

Keywords: Representation, Artist, Narrative analysis, Cinema.

ISSN: 3134-0903

Extended Abstract

Introduction

Cinema and cinematic works have always been connected to social issues and maintain a two-way relationship with society; that is, they are influenced by social conditions and also influence them. Even in abstract works, traces of social elements can be seen. Some films are formed directly within a social context and represent one of a society's challenges. One of these issues is "art and the artist's lived experience." Films with this focus do not merely narrate an artist's life; rather, they concentrate on how the artist confronts society, how society responds to the artist, and the mutual effects of this relationship.

Theoretical Framework

In media studies, "representation" is not a passive reflection of reality but an active, ideological construction that shapes audience perception. This research adopts Stuart Hall's constructivist approach, which posits that media uses linguistic systems and signs to "construct" reality rather than simply mirror it. To analyze this, the study examines two primary ideological mechanisms: stereotyping, which reduces complexity to polarize the "Self" against the "Other," and naturalization, which masks constructed social and political norms as "eternal" truths. By applying this framework to cinema, this research investigates how film constructs images of the "artist's life" and their negotiation with societal structures. Ultimately, this approach moves beyond simple biographical narrative, allowing for a deeper exploration of the social and ideological layers that govern how artists are represented, providing insight into the power structures influencing cultural discourse.

Method

Narrative, in its simplest definition, is the representation of an event or a set of events. Narratology, as a scientific method, was introduced by Todorov in 1969, and its history is divided into three periods: pre-structuralist, structuralist, and post-structuralist. Narrative analysis is a qualitative method through which the researcher, by reflecting on the text, accesses its semantic and ideological layers. Since the goal of this research is to identify the artist character, narrative analysis is considered suitable for examining characters based on their actions and the trajectory of the story. This approach has roots in structuralism, and theorists such as Barthes and Propp played key roles in its development. In this study, Greimas's narrative analysis method is chosen. With a part-to-whole approach, it treats events as dependent on characters. Greimas's model is based on three binary axes—desire, transmission, and power—and explains the roles of subject, object, sender, receiver, helper, and opponent. In this model, an actant may be a character, a force, or a condition. Accordingly, the actantial patterns of characters in the two films are examined in a comparable manner to analyze society's view of the artist and the reciprocal relationships between artist and society.

Findings

The two films *Santouri* and *A Star Is Born* present two different images of the artist character, rooted in the social, cultural, and political differences of their production contexts. The first comparison shows that in *Santouri*, the artist moves from a point of success toward decline. Ali, at the end of the film, remains in a rehabilitation center after quitting addiction and devotes his art to helping others; however, he no longer possesses his former economic resources or social prestige. His partial return to ordinary life is also the result of distancing himself from the harmful social conditions that led him to collapse; therefore, he shows no desire to return to that same society. In contrast, *A Star Is Born* follows two parallel narratives: Elly transforms from an unknown singer into a global star and overcomes her main obstacle, while Jackson takes the opposite path, moving from fame toward loss of credibility, although addiction plays a decisive role in his fate. The nature of the obstacles in the two films is different. Despite talent and professional activity, Ali is driven toward addiction and marginalization due to conflict with larger social structures, lack of institutional support, absence of official permission, and family rejection. Elly, however, faces an obstacle rooted in the music industry and aesthetic standards;

Conclusion

At the individual level, perceptions of an artist are usually shaped by the artist's record and personal choices; but at the social level, this view goes beyond a biographical narrative and also includes the artist's network of personal and institutional relationships. Different societies, depending on their cultural backgrounds and socio-political conditions, adopt different policies and attitudes toward art and artists. The comparison of *Santouri* and *A Star Is Born* shows that society and its mechanisms—from family to decision-making institutions and economic structures—are among the most important factors influencing an artist's path to success or decline, turning becoming an artist into a social issue. In *Santouri*, despite his talent, the artist is prevented from sustaining success due to cultural and ideological conflicts and the lack of effective support, and he reaches economic and personal breakdown. The family and the dominant cultural system, alongside other factors, take on an opposing role. Nevertheless, the film's ending, drawing on the familiar trope of the Iranian family, highlights the family's renewed supportive function and presents the father as an agent of Ali's rescue. This narrative reflects a theme emphasizing the importance of family and caregiving support in Iranian culture. By contrast, *A Star Is Born* represents the artist in relation to the commercial music industry and the logic of capitalism. Despite her artistic ability, Elly is initially sidelined because her appearance does not match the market's beauty standards. After entering the industry with Jackson's support, she remains under the pressure of a commercial gaze. Producers attempt to turn her into a profitable object, and economic competition advances to the point of harming Elly and Jackson's relationship and creating conditions that lead to his suicide. The trope of the "complete" or "all-around" artist also underscores the presumed necessity of simultaneously having a strong voice, beauty, and a body aligned with market

standards. Overall, both films show that representations of the artist are shaped within the framework of the dominant values and ideologies of society. In *Santouri*, an ideological perspective and the lack of effective supportive and commercial mechanisms are emphasized, while in *A Star Is Born*, market logic and the artist's commercial viability are central. These findings align with Stuart Hall's theory of representation, which emphasizes the ideological nature of the representational process.

فصلنامهٔ علمی هنر، فرهنگ و رسانه
سال اول، شمارهٔ دوم، پاییز۱۴۰۵، ۱۰۵-۸۵
https://doi.org/10.22034/acmj.2026.599487.1021

مقالهٔ پژوهشی

تحلیل تطبیقی رابطهٔ شخصیت هنرمند با بافت فرهنگی‌اجتماعی، در دو فیلم ایرانی و آمریکایی

محمدرضا قرقانی
کارشناسی‌ارشد علوم ارتباطات اجتماعی دانشگاه تهران، تهران، ایران: mohammadreza.gharghani@gmail.com
اعظم راودراد
استاد گروه علوم ارتباطات اجتماعی دانشگاه تهران، تهران، ایران، (نویسندهٔ مسئول): ravadrad@ut.ac.ir

تاریخ دریافت:
۱۴۰۵/۰۶/۱۲
تاریخ پذیرش:
۱۴۰۵/۰۷/۰۴

چکیده

سینما و فیلم‌های سینمایی همواره یکی از ابزارهای بیان روایت به شمار می‌روند. فیلم‌های سینمایی گوناگونی ساخته شده‌اند که به موضوع هنر و زندگی هنرمندانه پرداخته‌اند. در این پژوهش سعی شده است دو فیلم سنتوری به کارگردانی مهرجویی در ایران و ستاره‌ای متولد می‌شود به کارگردانی کوپر در هالیوود، با استفاده از روش تحلیل روایت گریماس و نظریهٔ بازنمایی استوارت هال، مطالعه شوند. هر دوی این فیلم‌ها به‌نحوی به مسئلهٔ هنرمند و زیست هنرمند در جامعه مربوط هستند. سینما در دل خود، موضوعات مختلفی از جامعه را بازنمایی می‌کند و کارگردان و مؤلف اثر، دیدگاه خود دربارهٔ موضوعات مختلف را در اثر طرح کرده و به جامعهٔ تماشاگران و مصرف‌کنندگان عرضه می‌دارد. هدف از انجام این پژوهش، فهم چیستی دیدگاه مؤلف و نحوهٔ بازنمایی او از موضوع هنرمند است. یافته‌ها نشان داد که هنرمند در ایرانِ دههٔ هشتاد این‌گونه بازنمایی شده است که با چالش‌های گوناگونی دست‌وپنجه نرم می‌کند که نشئت‌گرفته از سنت‌اند و از موانع مهم پیش پای او به شمار می‌روند؛ اما بازنمایی صورت‌گرفته در فیلم ستاره‌ای متولد می‌شود نوعی نگاه زیبایی‌شناختی تجاری در نظام سرمایه‌داری و صنعت موسیقی آن را به تصویر می‌کشد؛ نگاهی که در آن، تنها هنر هنرمند مهم نیست، بلکه داشتن ویژگی‌های ظاهری چهره و بدن متناسب در این نظام برای پیشرفت هنری به‌صورت حرفه‌ای ضروری است.

واژگان کلیدی: بازنمایی، هنرمند، تحلیل روایت، سینما.

ISSN: 3134-0903

مقدمه و بیان مسئله

سینما و آثار سینمایی با مسائل اجتماعی و آنچه در جامعه رخ می‌دهد، در ارتباط‌اند و بر آن تأثیر می‌گذارند و از آن تأثیر می‌پذیرند. دیدگاه‌های گوناگونی دربارهٔ میزان این تأثیر و تأثر وجود دارد؛ اما نمی‌توان آن را به‌هیچ‌وجه نفی و رد کرد؛ چراکه در انتزاعی‌ترین آثار سینمایی نیز مؤلفه‌های اجتماعی وجود دارد که اثر سینمایی از آن‌ها تأثیر پذیرفته است یا بر آن‌ها تأثیر می‌گذارد. برخی از فیلم‌های سینمایی مشخصاً در فضای اجتماعی ساخته می‌شوند و موضوعشان با اجتماع گره خورده است؛ به‌گونه‌ای که مسئله‌ای را بیان می‌کنند که در جامعه چالش به حساب می‌آید.

مسئلهٔ هنر و زیست هنرمند یکی از انواع مسائل اجتماعی است که در برخی از فیلم‌های سینمایی به‌عنوان موضوع اثر هنری در نظر گرفته می‌شود. این دسته از آثار سینمایی نه صرفاً دربارهٔ هنرمند، که درخصوص مواجههٔ هنرمند با جامعه و جامعه با هنرمندند و تأثیراتی را که این دو بر یکدیگر می‌گذارند، مورد توجه قرار می‌دهند و به نمایش می‌گذارند. عوامل مختلفی در هر جامعه وجود دارد که با توجه به آن‌ها، هنرمندان در برهه‌های متفاوت زمانی، شیوه‌هایی متفاوت از هنر و البته زیست هنرمندانه را تجربه می‌کنند. نوع این مواجهه با توجه به جایگاه هنر در جوامع و دیدگاهی که به آن وجود دارد، متفاوت است. نوع و سبکی که هنرمند در آن فعالیت می‌کند، موضوعی که هنرمند دررابطه‌با آن به تولید اثر می‌پردازد، علایق و شیفتگی‌های هنرمند درخصوص اثری که تولید می‌کند، از مسائلی است که بر این زیست هنرمندانه تأثیر می‌گذارند. درعین‌حال، جوامعی که هنرمندان در آن فعالیت می‌کنند، انگاره‌هایی متفاوت دربارهٔ هنر دارند و رفتارهای گوناگونی را درخصوص انواع گوناگون هنر و موضوع‌های آن بروز می‌دهند. این انگاره‌ها و عکس‌العمل‌ها خود نشئت‌گرفته از موضوع‌های فرهنگی و اجتماعی بسیاری است که هنرمندان در طولانی‌مدت درگیر آن‌ها بوده‌اند و با آن‌ها زیسته‌اند و دیدگاه آن‌ها به هنر را تشکیل داده است.

مسئلهٔ زیست هنرمند در تمام جامعه‌ها و برهه‌های زمانی بسیار متأثر از ایدئولوژی و قدرت مسلطی است که در جامعه حضور دارد. مطابق این وضعیت، بسیاری از موضوع‌ها و سبک‌های هنری، حمایت می‌شود و برخی دیگر از انواع آن‌ها با موانعی مواجه می‌گردد. نظام‌های توزیع و تنظیم‌کنندهٔ هنر، از دیگر عواملی‌اند که بر این موضوع اثرگذارند. در این مقاله سعی شده است با توجه به مواردی که ذکر شد، زندگی و زیست هنرمند، از موضعی اجتماعی مطالعه شود. به همین دلیل دو اثر سینمایی از ایران (سنتوری، ۱۳۸۵) و آمریکا (ستاره‌ای متولد می‌شود، ۲۰۱۸) برای تحلیل انتخاب شد؛ زیرا این دو جامعه به‌لحاظ پیشینهٔ فرهنگی و اجتماعی و سیاسی متفاوت هستند. در نتیجه، با تحلیل و مقایسهٔ آثار سینمایی دربارهٔ موضوع هنرمند، رابطهٔ هنرمند و جامعه را می‌توان بهتر فهم کرد.

پیشینهٔ پژوهش

پژوهش‌های زیادی با اتکا بر نظریهٔ بازنمایی و نیز روش تحلیل روایت انجام شده است که به برخی از آن‌ها که ارتباط بیشتری با موضوع و روش تحقیق حاضر دارد، اشاره می‌شود.

احمدی و گیویان (۱۳۸۹) در پژوهش خود با عنوان «تحلیل روایت در آگهی‌های داستانی تلویزیون»، با اشاره به اینکه تبلیغات تلویزیونی، هرکدام روایت‌هایی است که از داستان‌های کوتاه بهره می‌برد، ضمن تفکیک تبلیغات داستانی از تبلیغاتی که فاقد معیار داستانی است، با رویکرد نشانه‌شناسی و انتقادی، به تفکیک چهار نوع روایت در تبلیغات رسیده‌اند.

منتظرقائم و علیخانی (۱۳۹۴) با استفاده از الگوی کنشگری گریماس، به تحلیل سریال شاید برای شما هم اتفاق بیفتد پرداخته‌اند. آن‌ها استدلال کرده‌اند که این سریال که در دستهٔ سریال‌های عامه‌پسند مذهبی قرار می‌گیرد، براساس نوعی الگوی کنشی جبرگرا ساختار یافته است که حول مفاهیم و موضوعات جبری، مانند پاداش‌انگاری خوشی‌ها یا کیفرانگاری عذاب‌ها، می‌چرخد.

امیری و آقابابایی (۱۳۹۸) چگونگی بازنمایی طبقهٔ فرودست در سینمای پس‌از انقلاب و ارتباط این موضوع با شرایط اجتماعی را با استفاده از تحلیل روایت شانزده فیلم سینمایی دورهٔ پس‌از انقلاب، مطالعه کرده و به این نتیجه رسیده‌اند که فقرا در دو دورهٔ پس‌از انقلاب و جنگ، شخصیت‌هایی ارزشمند بوده‌اند، اما از دههٔ هفتاد به بعد، ویژگی‌های آن‌ها در فیلم‌ها افول کرده است و به افرادی ناتوان و قربانی و گناهکار تبدیل شده‌اند.

مسیبی (۱۳۹۸) در پژوهشی که بر تحلیل کودکی در روایت کودکی انجام داده است، با استفاده از نظریهٔ روایت بارت، به تغییر نگرش رسانه‌ها به کودکی اشاره می‌کند. در این پژوهش که دربارهٔ دو فیلم خانهٔ دوست کجاست و پایان رؤیاها انجام شده است، ضمن تحلیل معانی ضمنی و صریح کودکی، چرخش از دنیای بزرگ‌سالانه در آثار مربوط به کودکی به تأکید بر روایت‌های کودکانه در فیلم‌ها مستند شده است.

زائری و اکبری گلزار (۱۳۹۹) در پژوهشی با عنوان «بازنمایی تصویر زن در فیلم شبی که ماه کامل شد» با استفاده از روش تحلیل روایت، به تحلیل و مطالعهٔ تصویر ایدئولوژیک زن پرداخته است. یافته‌ها نشان می‌دهد که زن در این فیلم، به‌صورت موجودی بی‌ارزش بازنمایی شده است که در راه هدف ایدئولوژیک باید از او و دل‌بستگی‌های رمانتیک و عاشقانه چشم‌پوشی کرد.

راودراد و همکارانش (۱۴۰۰) در پژوهش خود با عنوان «مطالعهٔ شیوهٔ برساخت معنای معلولیت در سینمای ایران و هالیوود»، به مطالعهٔ بازنمایی معلولان در سه فیلم ایرانی و سه فیلم هالیوودی پرداخته‌اند. آن‌ها با اتخاذ روش تحلیل روایت گریماس و با اتکا به نظریه‌های داغ ننگ گافمن و بازنمایی استوارت هال، نحوهٔ برساخت معلولیت در سینما و کلیشه‌های موجود در تصاویر بازنمایی‌شده را مطالعه کرده‌اند. یافته‌ها نشان داد که به‌صورت کلی و در هر دو سینما، فردِ دارای معلولیت به‌صورت فردی منفعل و سد راه قهرمان بازنمایی شده است؛ گرچه نگاه هالیوود تا حدودی انتقادی‌تر بوده است.

پژوهش‌هایی که در این بخش ذکر شد، اغلب با رویکرد بازنمایی و روش تحلیل روایت پیش رفته‌اند. این پژوهش‌ها حاوی موضوعات متنوع هستند؛ اما در هیچ‌یک از آن‌ها نحوهٔ بازنمایی هنرمند و زیست هنرمندانه در دو جامعهٔ مختلف مقایسه نشده است. از این منظر، موضوع پژوهش حاضر، جدید و نوآورانه است.

چهارچوب مفهومی

- **بازنمایی**

فرهنگ لغات رسانه و ارتباطات، بازنمایی را روشی تعریف می‌کند که در آن، شخص یا چیزی در رسانه‌ها به تصویر کشیده می‌شود (Danesi, 2009: 253). واتسون[1] در جای دیگر، در تعریف بازنمایی می‌گوید بازنمایی کارکرد اصلی رسانه است و رسانه باید واقعیت‌های جهان بیرون را برای مخاطبان بازنشر کند. رسانه‌ها همچنین در این فرایند ممکن است محتوا را دروازه‌بانی کنند که این

1. James Watson

موضوع به ایدئولوژی آن رسانه وابسته است. رسانه‌ها بر فهم و ادراک ما تأثیر می‌گذارند. می‌توان گفت دانش و فهم ما از آنچه در بیرون وجود دارد، در واقع، از رسانه و نوع بازنمایی آن به ما رسیده است (Watson & Hill, 2012: 259). رسانه و ایدئولوژی و بازنمایی، نسبتی نزدیک با یکدیگر دارند؛ چنان‌که ون‌دایک[1] ایدئولوژی را اساس بازنمایی‌های مشترک یک گروه اجتماعی می‌داند. همچنین ضمن اشاره به اینکه ایدئولوژی عامل اصلی بازنمایی‌های اجتماعی مشترک از یک موضوع است، به ساختار نابرابر در بازنمایی از گروه‌های نژادی و قومی (به‌خصوص دوگانهٔ سیاه‌پوست / سفیدپوست) تأکید می‌کند (مهدی‌زاده، ۱۳۸۷: ۴۰ و ۴۱). در برخی مکاتب، تحلیل بازنمایی به معنای تلاشی برای دست‌یافتن به معنای پنهان آن چیزی است که به مخاطب عرضه می‌شود. در واقع، تحلیل بازنمایی همان چیزی است که ما را به معانی پنهانی که مدنظر تولیدکننده است و جامعه‌ای که اثر در آن تولید شده است می‌رساند (محمدزاده و پناهی، ۱۳۹۵: ۶).

آنچه امروزه از بازنمایی در مطالعات رسانه وجود دارد، تا حد زیادی متأثر از آرای استوارت هال[2] است. استوارت هال معتقد است که سه برداشت از بازنمایی در رسانه‌ها وجود دارد (همان: ۷):

۱. رویکرد بازتابی:[3] این رویکرد معتقد است آنچه بازنمایی می‌شود و در نهایت، به دست مخاطب می‌رسد، همان چیزی است که در جهان خارج وجود دارد. در این دیدگاه، معنا در قالب شیء، شخص، رویداد یا هرچیز دیگری در دنیای واقعی نهفته است و زبان به‌عنوان ابزاری برای انعکاس آن همان‌گونه که در جهان وجود دارد، عمل می‌کند؛

۲. رویکرد تعمدی:[4] در این رویکرد، آنچه بازنمایی می‌شود، چیزی است که تولیدکننده یا گویندهٔ اثر بنا دارد آن را منتقل کند. در این رویکرد، برخلاف رویکرد بازتابی، صاحب اثر آن چیزی را که مطلوب و منظور خودش است، به جهان نسبت می‌دهد؛

۳. رویکرد برساختی:[5] این رویکرد متعلق به کسانی است که معتقدند معنا با استفاده از مفهوم‌ها و نشانه‌های نظام‌های زبانی برساخت می‌شود. در این رویکرد، جهان مادی معنا را منتقل نمی‌کند، بلکه کنشگران با کاربرد نظام‌های مفهومی فرهنگ و سایر نظام‌های بازنمایی، جهان را معنادار می‌کنند. این رویکرد که رویکرد مدنظر هال نیز هست، بر آن است که رسانه‌ها واقعیت را با کاربرد رمز و نشانه برساخت کرده و به مخاطب عرضه می‌کنند (Hall, 1997: 24-25).

در این پژوهش، بر رویکرد برساختی تکیه شده است. هال معتقد است رسانه‌ها برای بازنمایی، از دو راهبرد «کلیشه‌سازی» و «طبیعی‌سازی» استفاده می‌کنند. کلیشه‌سازی را به زبان ساده می‌توان ساده‌سازی موضوع دانست. در کلیشه‌سازی، خصیصه‌ها و ویژگی‌های متعدد به چند ویژگی ساده تقلیل می‌یابد و بر آن‌ها تأکید می‌شود. همچنین با این کار، محتوا تقسیم‌بندی می‌شود و آنچه برای ما یا به نفع ماست، حفظ شده و مابقی حذف می‌شود و مرزی را میان ما (خود، به‌عنوان طرف دارای ویژگی‌های مثبت و مورد پسند) و دیگری (به‌عنوان دارای ویژگی‌های بی‌ارزش یا ناپسند) به وجود می‌آورد (سلیمانی و هراتی، ۱۳۹۴: ۱۱۶ و ۱۱۷).

1. Van Dijk
2. Stuart Hall
3. The Reflective Theories
4. The Intentional Theories
5. The Constructive Theories

رسانه‌ها کلیشه‌ها را می‌سازند و کلیشه‌ها بر فهم و ادراک مخاطبانی که در معرض آن‌ها قرار می‌گیرند، اثر می‌گذارند. استوارت هال معتقد است امروزه سینما یکی از تقویت‌کننده‌ها و نیز سازنده‌های کلیشه در رسانه به شمار می‌رود و باید توجه داشت که این کلیشه‌ها در هر عصر مطابق با بافت سیاسی‌فرهنگی تغییر می‌کنند و با تغییر این نظام کلیشه‌های جدید جای کلیشه‌های قدیمی‌تر را می‌گیرند. طبیعی‌سازی، ازسوی‌دیگر، فرایندی است که طی آن، ساخت‌های فرهنگی، اجتماعی، سیاسی به‌صورت کاملاً طبیعی جلوه داده می‌شوند؛ گویا این همان شیوه‌ای است که در اصل هم باید باشد. طبیعی‌سازی همچنین دارای کارکرد ایدئولوژیک است (Hall, 1997: 254).

با توجه به توضیحات بالا، در این پژوهش، با استفاده از رویکرد برساختی هال در بازنمایی، به فهم چگونگی استفاده از زبان سینما برای برساخت دیدگاهی دربارهٔ زندگی و زیست هنرمند در جامعه پرداخته شده است.

روش تحقیق و شیوهٔ اجرای پژوهش

- **تحلیل روایت**[1]

روایت در زبان ساده عبارت است از «بازنمایی یک رخداد یا مجموعه‌رخداد» (ابوت،[2] ۱۴۰۱: ۴۰). روایت‌شناسی به‌مثابهٔ روشی علمی، نخستین بار در سال ۱۹۶۹ توجه تودوروف[3] را جلب کرد. تاریخ روایت‌شناسی به سه دورهٔ پیشاساختارگرا و ساختارگرا و پساساختارگرا تقسیم می‌شود (احمدی و گیویان، ۱۳۸۹: ۷). تحلیل روایت شیوه‌ای پژوهشی است که در آن، پژوهشگر با نظر به متون مورد پژوهش و تعمق در متون، به آن‌ها معنا می‌بخشد تا به عمق ایدئولوژیک آن‌ها دست پیدا کند (عباسی و قادرزاده، ۱۴۰۱: ۹۷). ازآنجاکه هدف در این پژوهش، تحلیل و شناسایی شخصیت هنرمند است، روش کیفی تحلیل روایت می‌تواند روشی مناسب در این خصوص باشد؛ چراکه در تحلیل روایت، شخصیت‌ها براساس کنش و قصه‌ای که پیش می‌رود، مطالعه می‌شوند. «روایت توالی ادراک‌شدهٔ وقایعی است که ارتباط غیراتفاقی دارند و نوعاً مستلزم وجود انسان یا شبه‌انسان یا دیگر موجودات ذی‌شعور به‌عنوان شخصیت تجربه‌گر است که ما انسان‌ها از آن‌ها درس می‌گیریم» (تولان، ۱۳۸۶: ۱۹). تحلیل روایت تا حدود زیادی برخاسته از ساختارگرایی است. افراد زیادی، از رولان بارت[4] نشانه‌شناس تا ولادیمیر پراپ،[5] درخصوص تحلیل روایت ایده‌پردازی کرده‌اند که با سنجش و مطالعهٔ داستان‌های عامه‌پسند روسی می‌توان به نوعی ساختار ثابت در داستان‌ها دست پیدا کرد؛ اما در این مطالعه برای رسیدن به مقصود پژوهش، از روش تحلیل روایت گریماس استفاده می‌شود.

تحلیل روایت گریماس،[6] یکی از انواع روش‌شناختی تحلیل روایت برای تحلیل شخصیت است که ضمن پرداختن به مفهوم ویژگی شخصیت، رویکردی جزءبه‌کل‌نگر را در فرایند تحلیل اتخاذ می‌کند. روش‌شناسی گریماس، تا حدودی شبیه به کاری است که پراپ کرده است. اگرچه پراپ هفت نقش روایی گسترده را شناسایی کرده و معتقد است نقش‌های روایت‌ها معطوف به وقایع شکل

1. narration analysis
2. H. Porter Abbott
3. Tzvetan Todorov
4. Rolan Bart
5. Vladimir Propp
6. Algirdas Julien Greimas

می‌گیرند، گریماس عکس این طرح تحلیلی را پیشنهاد می‌دهد و مدلی را مطرح می‌کند که در آن، وقایع نسبت به شخصیت‌ها تبعی‌اند (تولان، ۱۳۸۶: ۱۵۰). در تحلیل روایت گریماس، ساختار روایت براساس سه محور دوتایی شکل می‌گیرد: محور میل یا طلب، محور انتقال و محور قدرت که روابط بین عناصر داستان یا روایت، مبتنی بر آن‌ها شکل می‌گیرد.

- محور طلب: شامل فاعل (سوژهٔ اصلی روایت که در رسیدن یا نرسیدن به ابژهٔ اصلی داستان درگیر می‌شود) و مفعول (ابژه یا همان چیزی که فرستنده در پی آن است)؛
- محور انتقال: شامل فرستنده (کسی که فاعل را برای رسیدن به چیزی تحریک می‌کند) و گیرنده (کسی یا چیزی که سود کنش فاعل معطوف به اوست)؛
- محور قدرت: شامل یاری‌رسان (نیرویی که فاعل را به‌سمت تکمیل آنچه در پی‌اش است یاری می‌کند) و بازدارنده (که مانعی است بر سر راه تکمیل آنچه فاعل در پی دسترسی به آن است).

درخصوص روایت در تحلیل روایت به شیوهٔ گریماس باید توجه داشت که منظور از کنشگر / فاعل، صرفاً شخصیت داستانی یا فرد فاعل نیست، بلکه فراتر از آن، یک نیرو، یک موقعیت یا شرایط نیز می‌تواند در مقام کنشگر در روایت عمل کند.

این پژوهش، دو فیلم از جامعهٔ ایران و آمریکا را با محوریت بازنمایی شخصیت هنرمند، مطالعه می‌کند. ازاین‌رو، در این پژوهش سعی شده است براساس دو فیلم با محوریت موضوعی نسبتاً مشابه که هرکدام زندگی هنرمند را در بستری اجتماعی نمایش می‌دهد، الگوی کنشی شخصیت‌ها براساس روش تحلیل روایت گریماس مطالعه و تحلیل شود و سپس براساس آن، نوع دیدگاه جامعه به شخصیت هنرمند و انواع روابط هنرمند با جامعه و به‌عکس، تحلیل شود. انتخاب این دو فیلم از میان فیلم‌هایی که دربارهٔ هنرمند در این دو جامعه ساخته شده است، براساس بازنمایی لحظه‌های مشترک صورت گرفته است: ازجمله دوران پیش‌از شهرت، نحوهٔ رسیدن به شهرت، تأثیر عوامل اجتماعی و فرهنگ جامعه بر موقعیت هنرمند و وضعیت هنرمند پس‌از رسیدن به شهرت. در این پژوهش سعی شده است روایت هر فیلم، معطوف به پیشینهٔ فرهنگی و اجتماعی آن صورت گیرد و نوعی تحلیل تطبیقی میان روایت استخراج‌شده برقرار شود. استخراج صحنه‌های فیلم و وزن‌دهی به صحنه‌های آن به‌منظور تحلیل، براساس دو معیار تطبیق با محورهای تحلیل روایت گریماس از منظر روش تحقیق و هماهنگی با زمینهٔ فرهنگی و اجتماعی صورت گرفته است.

یافته‌ها

ابتدا لازم است دو فیلم مورد مطالعه در این پژوهش معرفی شوند. فیلم سنتوری به کارگردانی داریوش مهرجویی، احتمالاً یکی از شناخته‌شده‌ترین آثار سینمایی در تاریخ سینمای ایران است که به موضوع شخصیت هنرمند پرداخته است. این فیلم در زمان ساخته‌شدن و نیز در زمان اکران خود، حواشی زیادی (از موفقیت در کسب بهترین فیلم بخش مردمی جشنوارهٔ فجر و بهترین بازیگر نقش مرد تا اکران‌نشدن) به دنبال داشته است. ساخت این فیلم به سال ۱۳۸۶ بازمی‌گردد؛ اما مدت‌ها در صف توقیف ماند و در نهایت نیز مجوز اکران سینمایی نگرفت. بااین‌حال، در سال ۱۳۸۹ زمزمه‌هایی از اکران فیلم در سینمای خانگی به گوش می‌رسید؛ اما این فیلم در اکران نمایش خانگی نیز ناکام ماند و نسخهٔ غیرقانونی آن در اختیار تماشاگران قرار گرفت. بااین‌حال، دلیل اکران‌نشدن این فیلم در هاله‌ای از ابهام ماند؛ تا آنکه وزارت ارشاد در پی شکایت عوامل فیلم، مجبور شد به تهیه‌کننده خسارت بپردازد (جاهد،

۱۳۸۹).[۱] ازسوی‌دیگر، فیلم ستاره‌ای متولد می‌شود به کارگردانی بردلی کوپر[۲] فیلمی در ژانر موزیکال است که استفانی جرمانوتا[۳] با نام هنری لیدی گاگا[۴] نقش اصلی آن را بر عهده دارد. این فیلم ضمن موفقیت در گیشه با فروش ۴۳۶میلیون‌دلاری، توانست در بخش‌های مختلف جشنواره‌ای نامزد شود و جوایزی به دست آورد: ازجمله بهترین موسیقی گلدن‌گلوب، بهترین موسیقی فیلم اسکار و جوایزی در جشنوارهٔ گرمی. در ادامه، به تحلیل روایت هریک از فیلم‌ها پرداخته شده است.

- **تحلیل فیلم *سنتوری***

علی نوازندهٔ سنتور و خواننده‌ای محبوب است که آهنگ‌هایش مورد استقبال شدید هوادارانش قرار می‌گیرد. علی که عاشق موسیقی است و در کار خود نیز موفق ظاهر شده است، در طول داستان، در پی گسترده‌کردن حوزهٔ حرفه‌ای خود و استفاده از موسیقی برای رسیدن به موقعیت بالاتر است. کنسرت‌های او با استقبال شدید مخاطبان همراه است و او توانسته هواداران زیادی را به خود جذب کند. علی در حین اجراهایش، با هانیه که خود نیز اهل موسیقی و از خانواده‌ای متمول است، آشنا می‌شود. هانیه در ابتدا در مقام همراه علی، در فیلم به تصویر کشیده می‌شود؛ اما پس‌از مدتی که علی به‌دلیل مجوزنگرفتن برای کنسرت‌ها و آلبوم‌هایش به اعتیاد کشیده می‌شود، زندگی آن‌ها از هم می‌پاشد. هانیه با مرد دیگری آشنا شده و از علی جدا می‌شود. علی از یک خانوادهٔ مذهبی متمول است و پدر او پایگاه اجتماعی بالایی دارد. پدر و مادر علی به‌دلیل اینکه او موسیقی را انتخاب کرده است و با رویکرد مذهبی آن‌ها سازگار نیست، مدت‌هاست او را طرد کرده‌اند. آن‌ها فعالیت علی را کسر شأن خود می‌دانند. پس‌از اینکه علی تمام سرمایهٔ خود را از دست می‌دهد، صاحب‌خانه‌اش او را از خانه بیرون می‌اندازد و پس‌از مدتی، کارش به کارتن‌خوابی می‌کشد. در این شرایط است که پدر علی، که ازطریق هانیه از وضعیت او مطلع شده است، به جست‌وجوی او می‌رود و وقتی پیدایش می‌کند، او را به مرکز ترک اعتیاد می‌برد و با این کار به او کمک می‌کند که به زندگی عادی برگردد. علی سنتوری با گذراندن دورهٔ ترک، تصمیم می‌گیرد همان‌جا بماند و به مددجویان دیگر، موسیقی درس بدهد. به‌این‌ترتیب، گویی او دوباره در کمپ ترک اعتیاد و کانون بازپروری متولد می‌شود. جدول ۱ نمایش‌دهندهٔ الگوی کنشی گریماس در فیلم سنتوری است که در آن، انواع نقش‌ها و محورهای مورد نظر معرفی شده و در ادامه، توضیح داده شده است.

جدول 1. الگوی کنشی فیلم *سنتوری* براساس تحلیل روایت گریماس

الگوی کنشی		
محور طلب	فاعل	علی سنتوری
	مفعول (ابژه)	موفقیت در موسیقی
محور انتقال	فرستنده	ثروت و شهرت
	گیرنده	علی سنتوری
محور قدرت	یاری‌رسان	هانیه / پدر علی / کانون بازپروری
	بازدارنده	سنت / قانون‌گذاری

۱. «سنتوری؛ از توقیف تا رفع توقیف تا ممنوعیت اکران»؛ https://B2n.ir/zz5411

2. Bradley Cooper
3. Stefani Germanotta
4. Lady Gaga

۱. محور طلب

- فاعل: علی سنتوری به‌صورت خواننده‌ای محبوب به نمایش گذاشته می‌شود که هواداران زیادی دارد و کنسرت‌هایش همیشه شلوغ است و غالب مخاطبان با او هم‌خوانی می‌کنند و پس‌از کنسرت برای گرفتن امضا به‌سمت او هجوم می‌برند. علی سنتوری یکی از بهترین خوانندگان زمان خودش به شمار می‌رود و وقت او همیشه برای اجراهای موسیقی پر است.
- مفعول: آنچه در فیلم به‌صورت پنهان و آشکار به آن اشاره شده است، طلب دسترسی به نوعی زندگی هنرمندانه ازسوی علی سنتوری در فیلم است. علی با مشکلات زیادی در زندگی هنری‌اش دست‌وپنجه نرم کرده است؛ اما به‌هرصورت هنوز مشکلاتی دارد. ابژه در محور طلب در فیلم سنتوری یکی از نقاط سیال به شمار می‌رود؛ زیرا همان‌طور که در فیلم نمایش داده شده است، اگرچه ابژهٔ اصلی در فیلم رسیدن علی سنتوری به آن چیزی است که حق خودش می‌داند (رسیدن به شخصیت هنری کامل)، اما روند داستان به‌سمتی سوق داده می‌شود که این ابژه رو به نابودی می‌رود و بسیار تنزل می‌یابد. تمام موفقیت‌های علی تحت‌الشعاع این نزول نادیده گرفته می‌شود و داستان طوری پیش می‌رود که نه‌تنها علی سنتوری از رسیدن به یک شخصیت موسیقیایی کامل بازمی‌ماند، که محتاج تأمین پول مواد و معاش خود می‌شود.

۲. محور انتقال

- فرستنده: علی خواننده‌ای است که هرچند بسیار موفق است و هواداران بسیار زیادی دارد و توانسته محبوبیت فراوانی کسب کند، اما هنوز با چالش‌هایی دست‌وپنجه نرم می‌کند. او در مقام خواننده‌ای که بتواند رسماً اجرا کند، هنوز دچار مشکل است، کاست‌های او به‌دلیل مجازنبودن فروخته نمی‌شود و ازاین‌رو، به‌لحاظ مالی دچار مشکل است و به همین دلیل، مجبور است با قیمت‌های کمتر به اجراهایی رو بیاورد که به بیان فیلم، در شأن او نیست و در بخش‌هایی از فیلم اشاره می‌شود که گاه دستمزد او را با مواردی غیر از پول پرداخت می‌کنند و از همان‌جاست که دچار اعتیاد می‌شود. او در یکی از سکانس‌ها می‌گوید:

> مجوز کاست بهم نمی‌دادن یا دیر می‌دادن و کارهام لو می‌رفت. از کنسرت و مجلس خصوصی‌هام به‌خاطر بگیربگیرها خبری نبود؛ ولی من افتاده بودم به خرکاری. از لج همه شعر می‌گفتم و کار می‌ساختم و تنظیم می‌کردم.

- گیرنده: ازآنجاکه فیلم، حول محور شخصیت علی سنتوری شکل گرفته است، گیرندهٔ اصلی داستان نیز خود اوست. ازاین‌رو، هدف اصلی، یعنی چیزی که قرار است شخصیت داستان به آن دست پیدا کند، نیز به علی مربوط است. اوست که به دنبال کسب شهرت و ثروت و موفقیت در زندگی هنری‌اش است.

۳. محور قدرت

- یاری‌رسان: در یکی از کنسرت‌ها یکی از هواداران به نام هانیه بلافاصله پس‌از اجرا به‌سمت علی می‌رود تا از او امضا بگیرد و از علی می‌خواهد به او سنتور آموزش بدهد. علی قبول می‌کند و در جریان کلاس‌ها آن دو عاشق یکدیگر می‌شوند. رابطهٔ علی و هانیه به‌صورت عاشقانه‌ای حتی دور از چشمان خانوادهٔ علی که خانواده‌ای مذهبی‌اند، ادامه پیدا می‌کند و هانیه مشوق اصلی او در مسیر موسیقی به شمار می‌رود. در چند سکانس فیلم مشاهده می‌شود که علی در کنار هانیه، نت‌های موسیقی را می‌نویسد و موفقیت‌های کنسرت‌هایش را با او به اشتراک می‌گذارد. خانه‌ای را که پیش‌تر علی در آن زندگی می‌کرده است، با هم می‌سازند و سکانس‌های همراهی علی و هانیه بخشی از فیلم را تشکیل می‌دهد که در آن‌ها هانیه نیز در همهٔ شرایط همراه علی است. در واقع، او در کنسرت‌ها و مهمانی‌ها مشوق اصلی علی است.
- بازدارنده: درمجموع، سنت و قانون‌گذاری مبتنی بر آن، دو عامل اصلی بازدارندهٔ علی سنتوری در رسیدن به موفقیت موسیقایی‌اش به شمار می‌روند. در فیلم سنتوری، طردشدگی هنرمند در جامعه، مفهوم و دال اصلی است. با توجه به بافت تاریخی و اجتماعی که پیش‌تر به آن اشاره شد، در فیلم، جامعه در تقابل با هنرمند قرار می‌گیرد و اگرچه این جامعه یک کل است، مشتمل بر عناصر و طبقه‌های متفاوتی است که در برابر هنرمند قرار می‌گیرند. می‌توان این طبقه‌های متفاوت را از خانواده، که مبدأ نخستین مواجهه با شخصیت هنرمند است، تا سازمان‌های سیاست‌گذار و مردم در نظر گرفت. در فیلم، علی سنتوری که در خانواده‌ای مذهبی و سنتی به دنیا آمده است، مجبور می‌شود بین موسیقی و خانواده یکی را انتخاب کند. پدر او که فردی صاحب‌منصب است و مادر او که در خانه مجالس مذهبی ترتیب می‌دهد، نوازندگی او را نپذیرفته و او را طرد کرده‌اند. علی زندگی مستقلی را شروع می‌کند تا بتواند به آرزویش که خوانندگی و نوازندگی است، برسد. این نخستین مواجههٔ علی با جامعه درخصوص قدم‌گذاشتن در مسیر هنر است. در ادامهٔ داستان، موضوع نه‌فقط به خانوادهٔ علی که سنتی و مذهبی بوده‌اند، بلکه به لایه‌های کلان‌تر جامعه نیز ارتباط پیدا می‌کند. تصویری که از هنرمند بازنمایی می‌شود، شخصیتی است که قربانی جامعه‌ای سنتی و مخالف با شکل‌هایی از هنر شده است و باعث می‌شود شخصیت هنرمند، شامل زندگی شخصی و زندگی هنری او، رو به زوال برود. بنابراین در فیلم شاهد جامعه‌ای هستیم که در آن، ممکن است هنرمند برای رشد و پیشرفت، ناچار باشد موانع زیادی، از خانواده تا سازمان‌های متولی، را پشت‌سر بگذارد.

آنچه در فیلم سنتوری بازنمایی شده، بیانگر تقابل خواست و هدف هنرمند با خواست و هدف جامعهٔ بزرگ‌تر است. این جامعهٔ بزرگ‌تر اعم از شرایط فرهنگی خانواده و جامعه است که در فیلم، به‌طور غالب، سنتی نمایش داده می‌شود. هنرمند در این تقابل، با نمونه‌های زیادی از ناهم‌خوانی خواست خود و جامعهٔ سنتی روبه‌رو می‌شود؛ چراکه خانوادهٔ علی او را طرد کرده‌اند و جامعه امکان فعالیت به گونهٔ مطلوبش را از او گرفته است. بنابراین در این فیلم، سنت و جامعهٔ سنتی در برابر شخصیت هنرمند قرار می‌گیرد و نه‌تنها مانع موفقیت او می‌شود، که او را به ورطهٔ نابودی می‌کشاند.

- **تحلیل فیلم *ستاره‌ای متولد می‌شود***

الی خوانندهٔ خوش‌صدایی است که در رستوران کار می‌کند و شب‌ها در بارها و کاباره‌های آمریکا به اجرای موسیقی می‌پردازد و همکاران او معتقدند صدای بسیار خوبی دارد. در یکی از این شب‌ها، جکسون که خواننده و نوازندهٔ خیلی معروفی است، به کافهٔ آن‌ها می‌رود و هم‌زمان الی شروع به خواندن می‌کند و جکسون از صدای او خوشش می‌آید. وقتی پس‌از اجرا جکسون به صحبت با الی می‌پردازد، به او از صدای خوبش و امکان بالای موفقیت او در موسیقی می‌گوید؛ اما الی اشاره می‌کند که پیش‌تر چندین بار تلاش کرده وارد صنعت موسیقی شود، ولی تهیه‌کنندگان او را به‌خاطر بینی بزرگش رد کرده‌اند. جکسون با تأکید بر اهمیت موسیقی و صدای خوب الی، ظاهر او را در کیفیت کار هنری‌اش تأثیرگذار نمی‌بیند و تصمیم می‌گیرد الی را به گروه خودش دعوت کند. در اجراهای مشترکشان، الی به‌خوبی می‌درخشد و عضو اصلی گروه آن‌ها می‌شود و به‌یک‌باره هواداران بسیار زیادی پیدا می‌کند. در طول داستان، الی با صدای خوب و آثاری که دارد، در مسیر پیشرفت و موفقیت قرار می‌گیرد و تهیه‌کنندگان زیادی برای همکاری با او رقابت می‌کنند. الی در میانهٔ داستان، با جکسون وارد رابطهٔ عاشقانه می‌شود. جکسون به الکل معتاد است و این موضوع در برخی از صحنه‌ها به بی‌آبرویی برای الی منجر می‌شود. سرانجام تهیه‌کنندهٔ برنامه‌های الی که به دلایل اقتصادی و رقابتی قصد دارد جکسون را از میدان به در کند، به او می‌گوید که وجودش مانعی بر سر راه موفقیت الی است. گرچه دیگر جکسون اعتیادش را کنار گذاشته است، این گفته چنان بر او اثر منفی می‌گذارد که تصمیم به خودکشی می‌گیرد. جدول ۲ نمایش‌دهندهٔ الگوی کنشی گریماس در فیلم ستاره‌ای متولد می‌شود است که در آن، انواع نقش‌ها و محورهای مورد نظر گریماس معرفی شده و در ادامه، توضیح داده شده است.

جدول 2. الگوی کنشی فیلم *ستاره‌ای متولد می‌شود* براساس تحلیل روایت گریماس

الگوی کنشی		
محور طلب	فاعل	الی
	مفعول (ابژه)	موفقیت در موسیقی
محور انتقال	فرستنده	جامعهٔ هواداران و جکسون
	گیرنده	الی
محور قدرت	یاری‌رسان	جکسون
	بازدارنده	بینی بزرگ (معیار زیبایی‌شناختی در صنعت تجاری موسیقی)

۱. محور طلب

- فاعل: الی خواننده‌ای است که به‌عنوان کار پاره‌وقت در کنار خوانندگان دیگر به خواندن در میخانه‌ای در شرق آمریکا می‌پردازد. او که صدای خوبی دارد، به‌دلیل فقدان ویژگی‌های زیبایی مطلوب صنعت موسیقی، به‌خاطر بینی بزرگش، تاکنون نتوانسته است به‌صورت حرفه‌ای در این کار فعالیت کند. در جریان اجراهای الی، استعداد او را خواننده‌ای مطرح به نام جکسون کشف می‌کند و او را به‌سمت شکوفاشدن سوق می‌دهد.
- مفعول: الی از ابتدای کار در میخانه، خودش را در قامت خواننده‌ای مشهور تصور می‌کند و بزرگ‌ترین آرزوی او، تبدیل‌شدن از خواننده‌ای پاره‌وقت به هنرمندی حرفه‌ای در حوزهٔ موسیقی است. او در طول روایتی که فیلم برای بیننده در نظر گرفته است، هر لحظه برای حرفه‌ای‌ترشدن و تبدیل‌شدن به خواننده‌ای مطرح، از هیچ تلاشی دریغ نمی‌کند و به‌تدریج روند ستاره‌شدن را طی می‌کند.

۲. محور انتقال

- فرستنده: پس‌از آنکه الی از اجراهای میخانه‌ای بیرون می‌آید، نوبت به عضویت او در گروه موسیقی یکی از خوانندگان سرشناس و پرهوادار آمریکایی می‌رسد؛ اگرچه این رابطه با چاشنی رابطه‌ای رمانتیک آغشته شده است. وقتی هواداران برای نخستین بار صدای الی را می‌شنوند، از او استقبالی بی‌نظیر می‌کنند. این استقبال، صحنهٔ پرتکراری است که در تمام طول فیلم نمایش داده می‌شود. حالا دیگر مخاطبان الی هواداران پروپاقرص شده‌اند و کنسرت‌های او را از دست نمی‌دهند. موفقیت الی هم که دیگر خواننده‌ای مهم شده، به‌حدی رسیده است که کنسرت‌هایش پر می‌شود و رسانه‌های زیادی به او می‌پردازند. بنابراین در این فیلم، جکسون و گروهش و نیز مخاطبان و هواداران الی، کارکرد فرستنده داشته‌اند.
- گیرنده: گیرنده در این فیلم، خود الی است که پس‌از عبور از مرحلهٔ پس‌زده‌شدن ازسوی صنعت تجاری موسیقی، به‌دلیل آشنایی با جکسون و ورود به گروه هنری و موفق‌شدن در جلب‌نظر مخاطبان، هواداران زیادی پیدا می‌کند و به هدف خود، یعنی خوانندگی حرفه‌ای و حرکت به‌سمت ستاره‌شدن، می‌رسد.

۳. محور قدرت

- یاری‌رسان: جکسون همواره بزرگ‌ترین یاری‌رسان به شمار می‌رود. او که خواننده‌ای سرشناس است و در یکی از میخانه‌ها صدای الی را می‌شنود، بلافاصله با الی ارتباط برقرار می‌کند و به او قول می‌دهد او را به خواننده‌ای موفق تبدیل کند. الی در نخستین مواجهه، ناکامی خود را ظاهر و بینی بزرگش بیان می‌کند. بااین‌حال، جکسون آن را عاملی مهم نمی‌داند و به او قول موفق‌شدن می‌دهد. جکسون، نوازنده و خوانندهٔ مشهور، بیشترین تأثیر معنوی را در رشد الی ایفا می‌کند. او گره‌های ذهنی الی دربارهٔ ستاره‌شدن را باز می‌کند. در جایی از فیلم که ابتدای آشنایی جکسون و الی است، به او می‌گوید: «اینکه چیزی برای گفتن داشته باشی و یه‌جوری به زبونش بیاری که مردم بشنونش، کلاً یه مسئلهٔ دیگه‌ست. تا وقتی که از خلوتت بیرون نیای و انجامش ندی، متوجهش نمی‌شی.» جکسون الی را از میخانه به کنسرت‌های بزرگ خودش می‌برد و بالاخره، صدای الی به گوش هواداران بی‌شمار کنسرت‌های جکسون می‌رسد و از اینجا شخصیت الی در جایگاه خواننده، به‌صورت مستقل شکل می‌گیرد. در تمام طول فیلم، جکسون نقش حمایتی خود از الی (از فرصت‌دادن به او برای ابراز خود تا قراردادها و طی‌کردن مسیر حرفه‌ای‌اش) را ایفا می‌کند.
- بازدارنده: الی خواننده‌ای خوش‌صداست و همهٔ اطرافیان او به این موضوع واقف‌اند؛ اما در دیدار اولش با جکسون، به این موضوع اشاره می‌کند که باوجود داشتن صدای خوب و مسلط‌بودن به موسیقی، تلاش‌هایی برای ورود به صنعت موسیقی کرده است، اما اغلب تهیه‌کنندگان به‌دلیل بینی بزرگ او، از همکاری با او سر باز زده‌اند و حاضر به همکاری با او نشده‌اند. ازاین‌رو، الی که به‌لحاظ موسیقیایی در سطح بالایی قرار دارد، به‌دلیل عاملی که از منظر عمومی جنبهٔ زیبایی‌شناسانه دارد، نتوانسته است به‌صورت حرفه‌ای وارد حوزهٔ موسیقی شود. بنابراین در این فیلم، نگاه تجاری صنعت موسیقی در جامعهٔ سرمایه‌داری، کارکرد بازدارنده داشته است.

در دو فیلم سنتوری و ستاره‌ای متولد می‌شود شاهد دو بازنمایی متفاوت از شخصیت هنرمند هستیم که به‌طبع، این بازنمایی تا حدودی، به شرایط اجتماعی‌فرهنگی و سیاسی جوامعی که فیلم متناسب با آن‌ها تولید شده، صورت گرفته است. در ادامه، نحوهٔ بازنمایی شخصیت هنرمند، موانع اجتماعی در برابر او و روایت کلی دو فیلم، با هم مقایسه می‌شود.

۱. مقایسهٔ شخصیت‌های دو فیلم نشان می‌دهد که در فیلم سنتوری، شخصیت هنرمند به‌گونه‌ای بازنمایی می‌شود که از شخصیتی موفق به فردی روبه‌زوال و درحال سقوط تبدیل می‌شود. او در سکانس پایانی فیلم، پس‌از ترک اعتیاد، در همان مرکز محدود باقی می‌ماند تا از هنرش برای کمک به بازگشت دیگر بیماران به جامعه و آموزش موسیقی به آن‌ها استفاده کند، درحالی‌که از ثروت و شهرت و اعتباری که در گذشته داشته، چیزی باقی نمانده است. موفقیت او در بازگشت به زندگی عادی، مرهون دوری از شرایط نامناسب اجتماعی است که در آن دائم تحت‌مراقبت بوده است. به همین دلیل است که نمی‌خواهد دوباره به جامعه‌ای برگردد که سرنوشتش را به اینجا کشانده است. در فیلم ستاره‌ای متولد می‌شود، شخصیت الی با مانعی متفاوت روبه‌روست و در نهایت، موفق می‌شود آن را از سر راه بردارد و ستارهٔ موسیقی شود. این فیلم در واقع، دو داستان موازی و البته مرتبط با یکدیگر را نمایش می‌دهد که در اولی، الی به‌صورت شخصیت معمولی بازنمایی می‌شود که علی‌رغم داشتن صدای خوب و تسلط به موسیقی، به‌خاطر بینی بزرگش نتوانسته است به‌صورت جدی وارد حوزهٔ موسیقی شود؛ اما پس‌از آشنایی با جکسون که خواننده‌ای حرفه‌ای و سرشناس است، تا آخر داستان مسیر موفقیت و رشد را پیش می‌گیرد و از خواننده‌ای میخانه‌ای به خوانندهٔ بین‌المللی بسیار موفق تبدیل می‌شود. در داستان دوم، جکسون خواننده‌ای است که مسیر را برعکس طی می‌کند و از خواننده‌ای مطرح به‌سمت بی‌اعتباری پیش می‌رود. دلیل این زوال، اعتیاد است که البته در نهایت، موفق می‌شود از بند آن رها شود و به زندگی عادی بازگردد.

۲. جنس موانعی که بر سر راه هنرمندان این فیلم‌ها بازنمایی شده، متفاوت و نشئت‌گرفته از دو فضای اجتماعی و فرهنگی و اقتصادی متفاوت است. علی درحالی‌که خواننده‌ای خوب و خوش‌ذوق است و در عرصهٔ موسیقی به‌صورت حرفه‌ای کار می‌کند، در فیلم سنتوری به‌دلیل تضاد خواسته‌ها و هدف‌هایش با جامعهٔ بزرگ‌تر و حمایت‌نشدن و موانعی مانند عدم‌اعطای مجوز و طردشدن از خانواده، به اعتیاد و کارتن‌خوابی دچار می‌شود. این درحالی است که الی مسیری متفاوت را طی می‌کند. او که خواننده‌ای خوش‌صداست، به‌دلیل عدم‌تطابق ظاهرش با معیارهای زیبایی‌شناختی در صنعت موسیقی، نتوانسته است به‌صورت حرفه‌ای وارد این عرصه شود و تهیه‌کنندگان و صنعت موسیقی باوجود صدای خوب، او را نپذیرفته‌اند. درعین‌حال، الی با آشنایی با یک خوانندهٔ معروف و جلب حمایت او، موفق می‌شود مسیر ترقی را طی کند.

۳. تحلیل روایت در فیلم سنتوری به‌گونه‌ای است که در آن، «سیاست‌گذاری ضدهنرمندانه»، نقش بازدارندهٔ اصلی را ایفا می‌کند و در کنار آن، خانواده و مخاطبان او در محفل‌های خصوصی هم بازدارندگی را تقویت می‌کنند و مانع رسیدن فاعل (علی)، به مفعول (شهرت و ثروت) می‌شوند. در واقع، هنرمند در این فیلم، فردی بااستعداد است که علی‌رغم محدودیت‌ها، برای زیست هنرمندانه تلاش می‌کند، اما هم خانواده طردش می‌کند و هم سیاست‌گذاری فرهنگی مانع ادامهٔ فعالیت او و در نهایت، منجر به سقوط او به ورطهٔ اعتیاد می‌شود. چینش صحنه‌ها و سکانس‌های فیلم به‌گونه‌ای است که ابتدای فیلم، با هنرمندی موفق در حیطهٔ کاری مواجهیم که سرمایهٔ اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی قابل توجهی دارد، اما رفته‌رفته از زبان راوی فیلم که همان

کنشگر اصلی، یعنی علی سنتوری، است، متوجه می‌شویم که در این مسیر، علاوه‌بر عامل اصلی، موضوع‌هایی مانند طردشدن از خانواده و ممنوع‌الکاری و اعتیاد، در زوال او نقشی ویژه داشته است. علی با انتخاب موسیقی، به ترک خانوادهٔ خود مجبور می‌شود و ازسوی‌دیگر، اعتیاد که از زبان هانیه (همسر علی) معلول ممنوع‌الکاری علی به شمار می‌رود، این زوال و انزوا را بیشتر کرده و به آن قوت بخشیده است و می‌توان این دو عامل، یعنی «اعتیاد و خانوادهٔ سنتی» علی را عوامل بازدارنده در نظر گرفت که در کنار «سیاست‌گذاری ضدهنرمندانه»، فاعل را از رسیدن به ابژه یا مفعول روایت بازداشته‌اند. در تحلیل روایت فیلم ستاره‌ای متولد می‌شود، دو ساختار روایتی وجود دارد و دو روایت هم‌زمان اما جداگانه پیگیری می‌شود که تحلیل آن‌ها برای نتیجه‌گیری نهایی حائز اهمیت است. در روایت اول که به الی مربوط است، نشان داده می‌شود که بازدارندهٔ اصلی، نظام سرمایه‌داری و صنعت تجاری موسیقی است که بیش از هنر، به ظواهر مطلوب هنرمندان برای جذب مخاطبان اهمیت می‌دهد و به همین دلیل از الی به‌خاطر بینی بزرگش استقبال نمی‌کند و مانع پیشرفت او می‌شود؛ اما روایت دومی هم وجود دارد که به جکسون مربوط است. در نقطهٔ مقابل صنعت تجاری موسیقی، جکسون، خواننده‌ای مشهور، قرار دارد که الی را به گروهش دعوت می‌کند و حامی اصلی او در مسیر موفقیت است. در مرتبهٔ بعدی، مخاطبان و هواداران جکسون هستند که به مخاطبان و هواداران الی نیز تبدیل می‌شوند. این دو روایت موازی نشان می‌دهد که نیروهای متعددی در ساختار موسیقی جامعهٔ مبدأ فیلم وجود دارند که یکپارچه نیستند و همین نایکپارچگی به کمک قهرمان داستان می‌آید و او را در رسیدن به اهدافش موفق می‌کند. این درحالی است که در فیلم سنتوری نیروهای نقش‌آفرین در محدودیت هنرمند، یکپارچه و متحدند و همین، کار را برای او دشوار می‌کند؛ به‌حدی که برای تداوم هنر و دوری از آسیب ناشی از محدودیت، خود را مجبور به ماندن در حصار محیطی کوچک می‌بیند و از دنبال‌کردن آرزوهای خود صرف‌نظر می‌کند.

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

نگاه مردم به هنرمند در وهلهٔ اول، نگاه به کارهایی است که در زندگی شخصی خود انجام داده است؛ اما در نگاهی اجتماعی و عمیق‌تر، این دیدگاه از یک اثر زندگی‌نامه‌ای[1] فراتر می‌رود و انواع دیگری از روابط، اعم از روابط شخصی و اجتماعی هنرمند، مد نظر قرار می‌گیرد. جوامع گوناگون بسته به شرایط و البته پیشینهٔ فرهنگی خود، دیدگاه‌هایی متفاوت درخصوص هنر دارند و نوع خاصی از سیاست‌ها و روابط را درخصوص اثر هنری و شخص هنرمند اتخاذ و اعمال می‌کنند. دو فیلم سنتوری و ستاره‌ای متولد می‌شود، شامل دو روایت متفاوت از شخصیت هنرمندند. از تحلیل روایت این دو فیلم چنان برمی‌آید که جامعه‌ای که هنرمند در آن زیست می‌کند، یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های تأثیرگذار بر روند هنرمندشدن و موفقیت هنرمند یا زوال اوست؛ مسئله‌ای که ظهور و زوال هنرمند را از فرایندی شخصی و بدون دخالت دیگران به مسئله‌ای اجتماعی که دیگران (از خانواده تا نهادهای تصمیم‌گیر و تصمیم‌ساز) در آن دخیل‌اند، تبدیل می‌کند.

در فیلم سنتوری، هنرمند به‌صورت شخصیتی بازنمایی شده است که ضمن داشتن استعداد در موسیقی، به‌دلیل تعارض‌های فرهنگی و اجتماعی با جامعه‌ای که در آن زیست می‌کند، در مسیری متفاوت قرار می‌گیرد و نمی‌تواند موفق شود و به پول و شهرت دست پیدا

1. biography

کند. حتی به‌دلیل این تضادهای فرهنگی و ایدئولوژیک، به چنان وضعیت بد اقتصادی و شخصی دچار می‌شود که همه‌چیز خود را از دست می‌دهد. ازسوی‌دیگر، در فیلم ستاره‌ای متولد می‌شود، هنرمند به‌مثابهٔ ابژه‌ای در خدمت نظام تجاری صنعت موسیقی بازنمایی شده است. او در ابتدا ضمن داشتن تسلط و استعداد در موسیقی، به‌دلیل عدم‌تطابق ظاهر و چهرهٔ خود با معیارهای زیبایی‌شناسی صنعت موسیقی، نتوانسته است وارد این صنعت شود و تهیه‌کنندگان مختلف علی‌رغم اذعان به استعداد خوب او، به این دلیل حاضر به همکاری با او نشده‌اند. این نگاه تجاری و عامل اقتصادی در ادامهٔ داستان، یعنی پس‌از اینکه الی به‌واسطهٔ جکسون به صنعت موسیقی راه می‌یابد، نیز همراه الی است. تهیه‌کنندگان او، تنها در صدد تبدیل الی به ابژه‌ای برای بهره‌برداری تجاری از او هستند. یکی از این تهیه‌کنندگان، در رقابت اقتصادی با جکسون، رابطهٔ الی با او را بر هم می‌زند که به خودکشی جکسون منجر می‌شود.

در هر دو فیلم، عناصر و هسته‌های جامعه، در سکانس‌های متفاوت، به‌صورت حامیان یا بازدارندگان هنرمند بازنمایی می‌شوند. «خانواده»، «نظام فرهنگی حاکم بر جامعه» و «عامل اقتصادی و تجاری» در هر دو فیلم ازجملهٔ مواردی‌اند که در این روند مؤثرند و به‌صورت موازی پی گرفته می‌شوند، اما در نهایت، تأثیراتی متفاوت بر داستان فیلم‌ها می‌گذارند. حضور انگاره‌ها در موضوع بازنمایی در آثار بررسی‌شده یکی از موارد قابل توجه در این تحلیل است. همان‌طور که هال، کاربرد کلیشه‌ها در سینما را یکی از مصادیق بازنمایی برمی‌شمرد، در فیلم‌هایی که تحلیل شد، از کلیشه‌سازی برای فهم و بیان برخی موضوع‌ها به مخاطبان استفاده شده است. برای مثال، یکی از این موارد، حاکم‌بودن انگاره‌های فرهنگی و کهن‌الگوهای ایرانی و آمریکایی در دو فیلم است. در فیلم سنتوری، باآنکه علی با خانواده‌اش به مشکلات جدی برخورده و از خانه طرد شده است و در دیالوگ‌های مختلف از زبان خودش و هانیه، خانواده به‌عنوان یکی از بازدارندگان اصلی او تعریف می‌شود، اما در انتهای فیلم، بر مبنای کلیشهٔ خانوادهٔ ایرانی، هیچ‌کس جز خانواده برای او نمی‌ماند. این درحالی است که همه، حتی همسر و دوستانش، او را ترک کرده‌اند. داستان تا جایی پیش می‌رود که در انتهای فیلم، پدر به قهرمان زندگی علی تبدیل می‌شود، او را به کمپ می‌برد و به زندگی برمی‌گرداند. این انگاره از اهمیت خانواده و به‌خصوص حمایتگری از فرزندان در ایران حکایت دارد. در فیلم ستاره‌ای متولد می‌شود، وجه غالب نگاه به هنرمند، نوعی نگاه تجاری و هنری است، مگر زمانی که جکسون الی را فارغ از بینی بزرگ او و بی‌اهمیت‌دانستن آن در موفقیتش، به گروه خود دعوت می‌کند. ازسوی‌دیگر، کلیشهٔ هنرمندِ همه‌چیزتمام در فیلم ستاره‌ای متولد می‌شود بازنمایی را به این سمت می‌برد که آنچه در آمریکا برای هنرمندبودن، به‌خصوص برای زن‌ها، مطرح است، عبارت است از داشتن همهٔ ویژگی‌های خوب؛ از صدا گرفته تا زیبایی چهره و تناسب بدن براساس الگوهای تجاری زیبایی. در این نگاه، هنرمند به ابژهٔ تجاری خریدوفروش تبدیل می‌شود و این کلیشه بیانگر این نکته است که در بازار هنر آمریکا خودِ هنرمند با ویژگی‌های معین، بیش از هنرش کاربرد دارد و جنبهٔ تجاری پیدا می‌کند. این نگاه تجاری تا جایی در فیلم پیش می‌رود که تهیه‌کنندهٔ الی که مسئول برگزاری تورهای خوانندگی اوست، به قیمت آسیب‌زدن به روحیهٔ جکسون و متعاقباً خودکشی او، تلاش می‌کند سهم بیشتری از سود فعالیت‌های هنری الی به دست آورد. تحلیل روایت دو فیلم سنتوری و ستاره‌ای متولد می‌شود بیانگر این نکته است که در هر دو نمونه، فیلم‌سازان، عناصر فیلم (از فیلم‌نامه تا اجرا) را با توجه به بافت و موقعیت فرهنگی و اجتماعی جامعه و مبتنی بر ارزش‌های غالب آن، به کار گرفته‌اند. از این منظر، در سنتوری، هنرمند فاعلی است که از نبود سازوکارهای تجاری برای ادامهٔ فعالیت خود، دچار مشکل می‌شود و ازسوی‌دیگر، بیانگر نوعی نگاه

ایدئولوژیک سنتی به هنرمند است که هنرمند را به نوعی طردشدگی در جهان اجتماعی می‌کشاند. در مقابل، در فیلم ستاره‌ای متولد می‌شود، نوعی نگاه تجاری نشئت‌گرفته از صنعت موسیقی و هنر در آمریکا بازنمایی شده است که در آن، ایدئولوژی سرمایه‌داری غلبه دارد. این نگاه به‌گونه‌ای است که در آن، هنرمند باید بتواند بفروشد و اگر شخصیت هنرمند (نه هنر او)، دارای نقصی باشد که فروش را دچار مشکل کند، این امکان از او گرفته می‌شود؛ اما در اینجا عوامل دیگری وجود دارند که می‌توانند در موفقیت هنرمند نقش بازی کنند. یافته‌های این پژوهش در هم‌نوایی با نظریهٔ بازنمایی استوارت هال، نشان داد که بازنمایی همواره از زاویهٔ دید یک ایدئولوژی صورت می‌گیرد. در اینجا نیز گرچه از دو جامعهٔ بسیار متفاوت مثال آمد، ولی نشان داده شد که آن ایدئولوژی که در هریک از این جوامع مسلط است، چگونه نقش خود را در سرنوشت هنرمند بازی کرده و هنرمند نیز مطابق با تفاوت دو جامعه، چگونه مؤلفه‌هایی متفاوت را برای زندگی هنرمندانه برگزیده است.

منابع

- ابوت، ا. پ. (۱۴۰۲). سواد روایت. (ن. اشرافی، مترجم). تهران: نشر اطراف.
- امیری، س.، و آقابابایی، ا. (۱۳۹۸). تحلیل روایت برساخت طبقهٔ فرودست در سینمای پس از انقلاب اسلامی. فصلنامهٔ مطالعات فرهنگی و ارتباطات، ۱۰۷-۱۲۹. https://doi.org/10.22034/jcsc.2019.36673
- تولان، م. (۱۳۸۶). روایت‌شناسی؛ درآمدی زبان‌شناختی ـ انتقادی. تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب دانشگاهی در علوم اسلامی و انسانی (سمت).
- راودراد، اعظم.، موسوی حق‌شناس، س.، و ملایری، م. (۱۴۰۰). مطالعهٔ شیوهٔ برساخت معنای معلولیت در سینمای ایران و هالیوود. مجلهٔ جهانی رسانه، ۱۷۱-۲۱۱. https://doi.org/ 10.22059/gmj.2023.354775.1291
- زائری، ق.، و اکبری گلزار، م. (۱۳۹۹). بازنمایی تصویر زن در فیلم شبی که ماه کامل شد (کاربست تحلیل روایت و نشانه‌شناسی رولان بارت). فصلنامهٔ زن در فرهنگ و هنر، ۳۴۹-۳۶۷. https://doi.org/10.22059/jwica.2021.306267.1457
- سلیمانی، ر.، و هراتی، م. (۱۳۹۴). نظریهٔ «بازنمایی» و انگاره‌های معنایی گفتمان رسانه‌ای آمریکا از اسلام و ایران. جستارهای سیاسی معاصر، ۱۱۵-۱۳۹.
- عباسی، ک.، و قادرزاده، ا. (۱۴۰۱). سلفیت به‌مثابهٔ سبک زندگی؛ تحلیل روایت سلفی‌های جهادی استان کرمانشاه. فصلنامهٔ تحقیقات فرهنگی ایران، ۸۹-۱۲۱. https://doi.org/10.22035/jicr.2023.3032.3363
- گیویان، ع.، و احمدی، ش. (۱۳۸۹). تحلیل روایت در آگهی‌های داستانی تلویزیون. فصلنامهٔ تحقیقات فرهنگی ایران، ۱-۲۲. https://doi.org/10.7508/ijcr.2010.12.001
- محمدزاده، ا.، و پناهی، ع. (۱۳۹۵). تصویر زن ایرانی در سفرنامه‌های فرانسویان از اوایل دورهٔ قاجار تا انقلاب مشروطه براساس نظریهٔ بازنمایی استوارت هال. فصلنامهٔ مطالعات تاریخ فرهنگی؛ پژوهش‌نامهٔ انجمن ایرانی تاریخ، ۱-۲۳.
- مسیبی، ز. (۱۳۹۸). تحلیل روایت کودکی در سینمای کودک؛ مطالعهٔ موردی فیلم‌های خانه دوست کجاست و پایان رؤیاها. فصلنامهٔ جامعه، فرهنگ و رسانه، ۱۲۵-۱۴۷. https://doi.org/20.1001.1.38552322.1398.8.33.7.2
- منتظرقائم، م.، و علیخانی، ز. (۱۳۹۴). روایت سریال‌های تلویزیون از اختیار و کنشگری عامل انسانی: مطالعهٔ سریال شاید برای شما هم اتفاق بیفتد. فصلنامهٔ تحقیقات فرهنگی ایران، ۱-۳۰. https://doi.org/10.7508/ijcr.2015.31.001
- مهدی‌زاده، س. (۱۳۸۷). رسانه‌ها و بازنمایی. تهران: دفتر مطالعات و برنامه‌ریزی رسانه‌ها (مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها).

- Abbott, A. P. (2022). *Narrative literacy*. Atraf Publishing. [In Persian]
- Amiri, S., & Aghababaei, E. (2019). Narrative analysis of the construction of the lower class in post-revolutionary Iranian cinema. *Journal of Cultural Studies and Communication*. https://doi.org/10.22034/jcsc.2019.36673 [In Persian]
- Danesi, M. (2009). *Dictionary of media and communications*. New York: M.E. Sharpe.

- Ghaderzadeh, O., & Abbasi, K. (2023). Salafism as a lifestyle: Analyzing the narrative of Jihadi Salafists in Kermanshah province. *Journal of Iranian Cultural Research*, 89-121. https://doi.org/10.22035/jicr.2023.3032.3363 [In Persian]
- Givian, A., & Ahmadi, S. (2011). Narrative analysis of TV commercials. *Journal of Iranian Cultural Research*, 1-21. https://doi.org/10.7508/ijcr.2010.12.00 [In Persian]
- Hall, S. (1997). The Work of Representation. In S. Hall, Representation; Cultural Work of Representation and Signifying Practices (pp. 13-75). London: Sage Publications. https://doi.org/10.22034/jcsc.2019.36673
- Mahdizadeh, S. M. (2008). *Media and representation*. Center for Media Studies and Planning. [In Persian]
- Montazer Ghaem, M., & Alikhani, Z. (2015). Television series narration of human agency and discretion: A study of "It May Happen to You as Well" series. *Journal of Iranian Cultural Research*, 1-30. https://doi.org/10.7508/ijcr.2015.31.001 [In Persian]
- Mosayyebi, Z. (2020). A narrative analysis of childhood in children's cinema: A case study of the movies *Where is the Friend s Home?* and *The End of Dreams*. *Society, Culture, and Media*, 101-120. https://dorl.net/dor/20.1001.1.38552322.1398.8.33.7.2 [In Persian]
- Panahi, A., & Mohammadzadeh, A. (2016). The image of Iranian women in French travelogues from the early Qajar period to the Constitutional Revolution based on Stuart Hall's representation theory. *Cultural History Studies*, 1-23. [In Persian]
- Ravadrad, A., Mousavi Haghshenas, S. M., & Malayeri, M. L. (2022). A Comparative Study of the meaning of disability in Iranian and Hollywood movies. *Global Media Journal,* 171-211. https://doi.org/10.22059/gmj.2023.354775.1291 [In Persian]
- Soleimani, R., & Harati, M. J. (2016). Representation theory and the semantic notions of American media discourse about Islam and Iran. *Contemporary Political Studies*, 77-98. [In Persian]
- Toolan, M. (2007). Narratology: *A critical linguistic introduction* [(S. F. Alavi & F. Nemati, Trans.). SAMT Publications. [In Persian]
- Watson, J., & Hill, A. (2012). *Dictionary of Media and Cummunication Studies*. London: Bloomsbery.
- Zaeri, Q., & Akbari Golzar, M. (2020). Representation of women's image in the film *When the Moon Was Full* (An application of narrative analysis and Roland Barthes' semiotics)]. *Journal of Women in Culture and Arts*, 349-367. https://doi.org/10.22059/jwica.2020.306044.1539 [In Persian]